

да избѣгатъ, но казациѣ настигнаха една грамадна пѣхотна тѣла отъ 3000 души, която биде принудена да хвърли орѣжието. Въ послѣдната атака взеха извѣстно участие и двѣ сотни отъ № 9 казашки полкъ, които набързо достигнаха отъ крайния лѣви флангъ.

Часа около 3 генералъ Скобелевъ трѣгна лично къмъ могилата № 1, гдѣто бѣше събрана най голѣма тѣла отъ здающитѣ се турци. По пътя той срѣщна турския подполковникъ Саидъ бей, който му прѣдаде съгласието на Весселя да се прѣдаде съ условие, обаче, на офицеритѣ да се съхрани орѣжието и конетѣ.

Тукъ тамъ се още раздаваха отдѣлни изстрѣли, срѣдъ турцитѣ владѣеше голѣма глѣчка.

Вессель паша бѣше излѣзалъ отъ своята землянка и генералъ Столѣтовъ му прѣдложи да го прѣдстави на Скобелева. Блѣденъ и съ наведена глава се прѣдстави турския паша къмъ побѣдителя генералъ. Слѣдъ обикновеннитѣ привѣтствия Скобелевъ прѣдложи на Весселя да заповѣда да се прѣкрати боя и въ планината, като му указваше на стройното движение на своитѣ резерви и на безполѣзността на по нататѣшнитѣ съпротивления. Вессель паша отговори, че той ще съобщи на войскитѣ, които се намиратъ на главната позиция, че се е прѣдалъ, но да имъ заповѣда да направятъ сѣщото, той неможе, тъй като никой не е длъженъ да слуша заповѣдитѣ на своя плѣненъ началникъ.

Слѣдъ това Вессель паша испратн единъ свой офицеринъ съ ординареца на генералъ Скобелева Харалова, съ извѣстие за прѣдаването на частитѣ отъ лагера. Около 4 часа пратенитѣ се върнаха назадъ, съ извѣстие че били посрѣщнати отъ турскитѣ укрѣпления съ огънь. Скобеленъ слѣдъ това заповѣда на резервитѣ да се приближатъ и построятъ въ боенъ редъ, заедно съ туй той енергично поиска отъ Вессель паша, въ името на чловѣколюбието, да направи нуждното за да се прѣкрати понататѣшното безцѣлно кръвопролитие.